

INTERVIEW Heliomare-leerlingen op reis naar Ghana, negen dagen zonder vastigheden

'Ik ben nog nooit zo lang van huis geweest'

„Veel van onze leerlingen zijn nog nooit ergens naartoe gegaan, laat staan met het vliegtuig”, vertelt teamleider vmbo-tl/havo en 'reisleider' Pim van Tol. Toch gaan ze bij Heliomare College De Velst de uitdaging aan: met 22 leerlingen van het voortgezet speciaal onderwijs op schoolreis naar Ghana. En die leerlingen? Die zien het helemaal zitten, hoewel er zo goed als geen wifi zal zijn.

Leander Mascini
 leander.mascini@mediahuis.nl

Heemskerk ■ In de ontvangthal van Heliomare College De Velst - Vervolgonderwijs (vmbo-havo-entree) in Heemskerk wijzen niet alleen wat posters op de aanstaande reis naar Ghana. Ook een ouderwetse kiepprullenbak valt in het oog. Met briefjes is aangegeven dat hier alleen lege flessen ingeogoid mogen worden en dat het statiegeld daarvan in de pot gaat voor de reis.

De 14-jarige Mabel Kossen van Texel is dolenthousiast. Met een grote lach op haar gezicht vertelt ze maar al te graag over het avontuur dat volgend jaar februari gaat plaatsvinden. Maar toch, de reis is lang. „We gaan eerst met een vliegtuig naar Accra (de hoofdstad van het Afrikaanse land, red.) en dan moeten we nog met een ander vliegtuigje door. De weg is te slecht om met de bus te gaan”, legt ze als een heuse reisbegeleider uit.

Gastgezinnen

De 22 leerlingen en vijf begeleiders (drie docenten, een psycholoog en een zorgassistent) hebben een druk programma voor de boeg, de negen dagen dat ze op het Afrikaanse continent aanwezig zijn. „We gaan een basisschool bezoeken, een ziekenhuiskliniek en marktjes. Maar we krijgen ook een kunstworkshop en we slapen bij gastgezinnen”, somt Mabel op.

Over dat laatste is ze best nerveus. „Je stapt toch een beetje het echte leven van Ghana in. Het is een huisje van hout met een rieten dak en je slaapt op een heel dun matje.”

'Reisleider' Pim van Tol voegt daaraan toe dat ze geen stromend water hebben en dat ook wifi ontbreekt. De 15-jarige Felix Wolff uit Haarlem moet daar om lachen. Hij is voorbereid, zijn telefoon staat nu al vol met spelletjes die hij ook offline kan spelen.

Hij heeft al talloze keren gevlogen, en vindt de reis op zichzelf niet zo heel spannend. „Ik hoop daar vooral veel wilde dieren te zien”, vertelt hij over zijn doel van de reis. Hij denkt ook veel cultuur te proeven. „Ik hoop te ontdekken hoe we de mensen daar makkelijker hulp kunnen bieden.”

Voor Mabel is het 'zonder ouders zijn' een leerproces. „Ik ben nog nooit zo lang van huis geweest. En mijn ouders doen nu alles voor mij, ze smeren mijn brood en pakken drinken. Eigenlijk ben ik net een prinsesje. Ik moet vooral wat zelfstandiger worden. Doordat we daar zelf moeten koken, hoop ik dat straks thuis ook te doen”, klinkt het wijs.

Felix, Pim en Mabel (vlnr) gaan negen dagen op reis in Ghana.

JIFOTO/VINCENT DE VRIES

“Mijn ouders doen nu alles voor mij, ze smeren mijn brood en pakken drinken, net een prinsesje

Mabel Kossen

De 14-jarige Annabel Jonker komt wat later binnenlopen. Ze stond vanaf Velsen - waar ze woont - in de file. Ze baalt een beetje dat ze er niet was toen de foto werd genomen, want ze heeft speciaal voor het interview een nieuwe stijltang gekocht. Maar dat neemt

niet weg dat ook zij ontzettend veel zin heeft in de reis.

„Het lijkt mij vooral heel interessant om de armoede daar te zien. Dat is namelijk heel wat anders dan hier in Nederland. Dat gaat niet om een dag niet kunnen eten, of niet kunnen kopen wat je wil”, legt ze uit. Het slapen bij een gastgezin is spannend, maar haar beste vriendin gaat ook mee op reis. Dus dat is een vertrouwd punt.

Want niet alleen de reis zelf kan een uitdaging zijn. Pim vertelt dat veel van de leerlingen die mee gaan naar Ghana zo goed als nooit op reis gaan. Laat staan met een vliegtuig. „En dan hebben er ook nog veel een vorm van autisme, waardoor ze niet goed kunnen omgaan met veranderingen en erg vasthouden aan hun structuur. Dat laatste ontbreekt straks ook nog eens. Daar moeten ze straks wel mee om kunnen gaan. Net als het feit dat ze straks een langere periode zonder ouders zijn.”

Zelfredzaamheid

Hij vervolgt: „Het doel van reis ook is om onze leerlingen met hun beperking om te leren gaan. De reis

vraagt veel op het gebied van flexibiliteit, communicatie en zelfredzaamheid, terwijl dit precies punten zijn waar ze vanuit hun beperking moeite mee hebben.”

Maar voordat de klas het vliegtuig in stapt, moet eerst de reis nog bij elkaar gespaard worden. Een flink bedrag is nodig: 40.000 euro. Een klein deel is voor rekening van de ouders. „Maar niet alles kan door hen bekostigd worden”, weet Pim. Er zijn ook gezinnen die weinig te besteden hebben. Daarom zijn er twee andere geldstromen aangeboord.

Taxichauffeurs

Ten eerste is er een crowdfunding gestart. Daarmee moet zo'n 20.000 euro opgehaald worden, waarvan inmiddels al bijna een kwart binnen is. Veel familie en bekenden, maar ook via Mabel. „Omdat ik iedere dag vanaf Texel lang in de taxi zit, praat ik veel. Ik bep, bep, bep en bep met de chauffeurs. Zo weet ik veel te regelen. Zo heeft er eentje al honderd euro gestort en met een andere heb ik een weddenschap. Als hij mij voor de zomervakantie niet meeneemt naar McDo-

nalds moet hij ook betalen.”

Maar de leerlingen zamelen ook zelf geld in. Zo gingen ze met Valentijn langs de deuren om koeke te verkopen, wordt er iets georganiseerd rond Pasen, staat Felix binnenkort op een snuffelmarkt in Haarlem en wil Annabel gaan cashen op de koningsdagmarkt in Heemskerk.

Mabel klopt de zakken van haar leraren leeg. „Mijn ouders hebben een eigen bakkerij, dus ik ga gevulde koeken meenemen en ze hier verkopen.”

Scan code om te doneren voor de reis.